

Dosarul nr. 3ra-161/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: G.Cazacu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Vl.Clima, M.Guzun, Gr.Dașchevici)

Î N C H E I E R E

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției, în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Igor Hlopețchi către Inspectoratul General al Poliției, persoană terță Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, privind anularea ordinului de încetare a raportului de serviciu, repunerea în funcția anterior deținută și în toate drepturile ce derivă din fișa de post, prin obligarea emiterii actului administrativ favorabil, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral cauzat prin concedierea ilegală,

împotriva deciziei din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată hotărârea din 28 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost pronunțată o decizie nouă, de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 24 februarie 2020 Igor Hlopețchi a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției, persoană terță Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, privind anularea ordinului de încetare a raportului de serviciu, repunerea în funcția anterior deținută și în toate drepturile ce derivă din fișa de post, prin obligarea emiterii actului administrativ favorabil, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral cauzat prin concedierea ilegală.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că începând cu anul 1988 a fost angajat în organele afacerilor interne, iar prin ordinul Inspectoratului General al Poliției (IGP) nr. 647 ef. din 21 octombrie 2014, a fost permutat conform art. 74 din Codul muncii, în funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție (IP) Centru al Departamentului de Poliție mun. Chișinău.

A invocat că, într-un alt litigiu, prin decizia irevocabilă din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea sa de chemare în judecată depusă împotriva

Inspectoratului General al Poliției, Alexandru Pînzari, Nicolae Moga, intervenient accesoriu Eduard Curcă, fiind anulat ca fiind ilegal pct. 1 din ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 311 ef din 27 mai 2016 cu privire la revocarea ordinului nr. 173 ef din 29 martie 2016 cu privire la executarea deciziei din 18 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, în partea repunerii în funcție a colonelului de poliție Igor Hlopețchi. A fost anulat ca fiind ilegal pct. 2 din ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 311 ef din 27 mai 2016 cu privire la revocarea ordinului nr. 173 ef din 29 martie 2016, în partea încetării serviciului în Poliție a colonelului de poliție Igor Hlopețchi. S-a restabilit colonelul de poliție Igor Hlopețchi în funcția deținută anterior și anume de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție municipiul Chișinău al Inspectoratului General al Poliției. A fost încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Igor Hlopețchi salariul pentru întreaga perioadă a absenței forțate de la serviciu începând cu data de 27 mai 2016 până la data de 08 iunie 2017, reieșind din salariul mediu pentru funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Centru al Departamentului de Poliție mun. Chișinău și prejudiciul moral în sumă de 15 000 lei.

Așadar, din hotărârea menționată rezultă că instanța l-a repus pe reclamant în funcție pe un termen nedeterminat.

Ca urmare a intrării în vigoare la data de 25 mai 2017 a Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, potrivit căreia (art. 38 alin. (4), angajații care au acumulat vechimea în muncă care acordă dreptul de a stabili pensia, urmează să încheie contracte individuale de muncă pe un an calendaristic până la atingerea vârstei fixate în art. 19, în luna decembrie 2018 între părțile litigante a fost încheiat un contract pe termen determinat până la 29 decembrie 2019.

Igor Hlopețchi a invocat că, la data de 9 decembrie 2019 a depus cererea nr. H-4114/19, solicitând prelungirea raportului de muncă în condițiile legislației muncii, însă la data de 20 decembrie 2019 IGP al MAI a emis ordinul nr. 717 ef. cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Igor Hlopețchi Pavel, motivând prin faptul că reclamantul nu a depus cerere de prelungire a contractului individual de muncă, ceea ce într-un final a servit ca temei de întrerupere a raporturilor de muncă.

Nefiind de acord cu ordinul enunțat și în vederea respectării procedurii prealabile, la data de 17 ianuarie 2020 reclamantul a înaintat pârâtului cererea prealabilă sub nr. H-157/20, prin care a solicitat anularea pct. 1 din ordinul contestat, în partea ce ține de încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Igor Hlopețchi, șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, repunerea în funcția anterior deținută, repararea prejudiciului moral și material cauzat, însă prin scrisoarea IGP nr. 34/2-H-15/20 din 24 ianuarie 2020, tentativa de soluționare a litigiului pe cale amiabilă a fost respinsă, angajatorul menționând că este dreptul discreționar al său, iar careva temeiuri de anulare nu există, soluție menținută de organul ierarhic superior.

În opinia sa, pct. 1 din actul administrativ individual defavorabil – ordinul IGP nr. 717 ef. din 20 decembrie 2019 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Igor Hlopețchi Pavel” este ilegal, nu este motivat și a fost admisă o discriminare în coraport cu alți colegi din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru al

Direcției de Poliție a mun. Chișinău, motiv pentru care a fost depusă prezenta acțiune de contencios administrativ.

Igor Hlopețchi a solicitat anularea ca fiind ilegal a pct. 1 din ordinul IGP nr. 717 ef. din 20 decembrie 2019 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Igor Hlopețchi”, în partea ce ține de încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Igor Hlopețchi, șef adjunct al Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău; obligarea Inspectoratului General al Poliției de a emite actul individual favorabil de repunere a lui Igor Hlopețchi Pavel în funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție a mun. Chișinău al IGP al MAI; încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul său a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu, începând cu data de 30 decembrie 2019 până la pronunțarea hotărârii și a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei.

Prin hotărârea din 28 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Igor Hlopețchi a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu această hotărâre, la data de 28 iulie 2020, în cadrul termenului de atac instituit de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Igor Hlopețchi a contestat-o cu apel, care la data de 2 septembrie 2020 a fost completat cu motivare, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii, prin care să fie dispusă admiterea integrală a acțiunii.

Prin decizia din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată hotărârea din 28 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost pronunțată o decizie nouă, de admitere parțială a acțiunii, fiind anulat pct. 1 din actul administrativ individual defavorabil – ordinul IGP nr. 717 ef. din 20 decembrie 2019 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Igor Hlopețchi Pavel”. A fost obligat Inspectoratul General al Poliției de a emite actul individual favorabil de repunere a lui Igor Hlopețchi Pavel în funcție de comisar-șef, șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție a mun. Chișinău al IGP al MAI. A fost încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Igor Hlopețchi Pavel salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu, începând cu data de 30.12.2019 până la 21.10.2020 și prejudiciul moral în mărimea unui salariu de funcție lunar.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut că la emiterea actului administrativ contestat, pârâtul – intimat Inspectoratul General al Poliției a încălcat dreptul discreționar, actul contestat nu se bucură de o motivare în sensul Codului administrativ și la emiterea acestuia angajatorul a admis o discriminare în coraport cu alți colegi din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție a mun. Chișinău.

Astfel, instanța de apel a respins ca pur formal argumentul intimatului privind dreptul său exclusiv discreționar și oportunitatea menținerii în funcție a persoanelor care au dobândit dreptul de a-și stabili pensia, precum și imposibilitatea obligării de a emite actul individual favorabil ca pe o metodă de a exclude controlul judecătoresc asupra legalității activității sale.

Colegiul a menționat că autoritatea publică nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie

discreționară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Prin urmare, Inspectoratul General al Poliției era obligat prin lege să își exercite discreția fără erori discreționare.

Totodată, lucrările dosarului denotă faptul că apelantul Igor Hlopețchi Pavel a beneficiat de un tratament discriminatoriu prin raportare la numărul de 664 angajați aflați într-o situație identică. Or, Inspectoratul General al Poliției nu a prezentat nici o versiune verosimilă care ar justifica o atare tratare diferențiată a persoanelor aflate în condiții similare.

Concomitent, instanța de apel a constatat o altă eroare discreționară admisă de Inspectoratul General al Poliției, exprimată prin omisiunea de a lua în considerație toate faptele relevante. Astfel, au fost neglijate rezultatele evaluărilor profesionale ale apelantului pentru perioada 2017-2019, care inter alia, nu denotă careva carențe în activitatea profesională a acestuia, ci din contra relevau faptul că persoanele aflate într-o poziție mai dezavantajată au beneficiat de un tratament preferențial.

Colegiul a mai stabilit cu certitudine că pe lângă faptul că încetarea raportului de muncă cu reclamantul-apelant Igor Hlopețchi este ilegală și încalcă drepturile individuale ale acestuia, ea nu este nici în interesul comunității, or, încetarea raportului de muncă cu un colaborator calificat, cu o vechime de 34 de ani, fără ca această persoană să fie sancționată disciplinar sau să existe alte carențe în activitatea sa profesională, contravine principiilor profesionalismului, integrității profesionale și loialității, stabilității în funcția publică, colaborării și cooperării, imparțialității și nediscriminării, transparenței, obiectivității, eficienței și responsabilității (art. 5 din Legea nr. 288/2016, principiile profesionale ale funcționarului public cu statut special).

La fel, Colegiul a considerat drept relevant avizul din 16 ianuarie 2020 al Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, potrivit căruia: „(...) Consiliul concluzionează că în lipsa unei justificări obiective și rezonabile, situația creată de legiuitor la art. 38 alin.(1) lit. c) și art. 38 alin. (4) din Legea privind funcționarul public cu statut special, nr. 288/2016, constituie discriminare directă în câmpul muncii a funcționarilor publici cu statut special care au acumulat vechimea în muncă ce permite dreptul la pensie”.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că au fost încălcate principiile după care este necesar să se ghideze în activitatea sa o administrație publică modernă, identificate prin Codul european al bunei conduite administrative și cele identificate și care privesc, de fapt, conduita profesională a funcționarilor publici și a personalului contractual din administrația publică: legalitatea; prioritatea interesului public, în exercitarea funcției deținute; nediscriminarea de către autoritățile și instituțiile publice; proporționalitatea; imparțialitatea și independența; lipsa abuzului de putere; obiectivitatea; corectitudinea și buna-credință în exercitarea activității de administrație publică; așteptări legitime, consecvență și avizare; profesionalism și integritate morală.

Circumstanțele expuse supra, au permis de a concluziona că pretinsa nedepunere a raportului de prelungire a contractului individual de muncă, și necorespunderea funcției din cauza carențelor în pregătirea fizică, psihică sau

profesională, au fost lipsite de consistență și contrare cererii nr. H-4114/19 prin care s-a solicitat prelungirea raportului de muncă în condițiile legislației muncii, evaluărilor profesionale ale lui Igor Hlopețchi Pavel, motive din care, ordinul IGP nr. 717 ef. din 20 decembrie 2019, a fost anulat ca ilegal, în partea contestată.

Subsecvent, instanța a dispus în acord cu art. 89 alin. (1) și (2) Codul muncii, repunerea în toate drepturile a apelantului în funcția deținută anterior concedierii, de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, obligând autoritatea publică în acest sens de a emite actul administrativ individual favorabil.

Totodată, Colegiul a constatat în contextul expus supra, că, Legea instituie în obligația Inspectoratului General al Poliției plata în beneficiul lui Igor Hlopețchi Pavel a salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu începând cu data de 30.12.2019 până la 21.10.2020.

Consecință de drept a răspunderii angajatorului față de angajat, conform art. 90 Codul muncii, este și repararea prejudiciului moral, cu determinarea că mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

Prin urmare, atât legislația muncii, cât și jurisprudența care reglementează obligația angajatorului la repararea prejudiciului moral în caz de privare ilegală de posibilitatea de a munci, care nu poate fi mai mic decât un salariu mediu lunar al salariatului, urmînd ca mărimea compensației să nu fie nici punitivă, nici vindicativă, scopul acestei compensații nefiind sancționarea persoanei responsabile.

Deoarece Igor Hlopețchi Pavel a fost eliberat ilicit din funcția deținută și, astfel, a fost privat de posibilitatea de a munci și de a câștiga legal surse pentru existență, drept ce este apreciat de legislație ca fiind unul fundamental, instanța de apel a admis pretenția dată, considerînd că compensația prejudiciului moral ce urmează a fi adjudecată însumînd un salariu mediu, sumă ce este echitabilă și proporțională, ce corespunde criteriului stabilit de norma legală de asigurare a minimului cuantumului prejudiciului moral.

Reieșind din normele materiale menționate și aplicabile în prezenta cauză de contencios administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a concluzionat că hotărârea primei instanțe este neîntemeiată și urmează a fi casată. Or, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că încetarea raportului de muncă a apelantului, nu s-a realizat cu respectarea procedurii prevăzute de legislația pertinentă, deoarece exercitarea de către angajator a dreptului discreționar este afectată de vicii legale, motiv pentru care hotărârea primei instanțe a fost casată, cu pornunțarea unei decizii, de admitere parțială a acțiunii.

Invocînd ilegalitatea deciziei din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, la data de 22 octombrie 2020 Inspectoratul General al Poliției a contestat-o cu recurs, care ulterior la data de 22 decembrie 2020 a fost completat cu motivare, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a actului judecătoresc ce constituie obiectul prezentului recurs cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului Inspectoratul General al Poliției a indicat motivele de drept și de fapt invocate în referința pe marginea cererii de chemare în judecată și a cererii de apel motivate, suplimentar invocîndu-se că Curtea de Apel Chișinău a

ignorat totalmente argumentele recurentului și a reținut doar declarațiile verbale și lipsite de probatoriu invocate de intimat.

A menționat că, instanța de apel într-un mod confuz și fără nici o logică juridică a conchis că la emiterea actului administrativ contestat, pârâtul – intimat Inspectoratul General al Poliției a încălcat dreptul discreționar, actul contestat nu se bucură de o motivare în sensul Codului administrativ și la emiterea acestuia angajatorul a admis o discriminare în coraport cu alți colegi din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție a mun. Chișinău.

Totodată, la examinarea litigiului dedus judecătii, Curtea de Apel Chișinău nu a ținut cont de practica judiciară irevocabilă relevantă prezentului litigiu și a compromis în întregime aplicabilitatea art. 38 alin. (1) lit. c) și alin. (4) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerul Afacerilor Interne.

Din considerentul că Curtea de Apel Chișinău s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând decizie neîntemeiată de admitere parțială a acțiunii, a fost depusă prezenta cerere de recurs motivată, Inspectoratul General al Poliției, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău cu menținerea hotărârii din 28 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin referința depusă la data de 15 ianuarie 2021, Igor Hlopețchi a solicitat declararea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs. Potrivit art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că decizia instanței de apel a fost adoptată la data de 21 octombrie 2020 (vol.I,f.d.219), însă careva date de recepționare a acesteia de către recurent la dosar lipsesc. Astfel, atât recursul preliminar depus la data de 22 octombrie 2020 (vol.I,f.d.233) cât și motivarea acestuia depusă la data de 22 decembrie 2020 (vol.II,f.d.4) de Inspectoratul General al Poliției sunt în termen.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În corespundere cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile

enumerare la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic

superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Inspectoratul General al Poliției, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan